

taler disse Ting her nede i Tinget og gør Rede for alle de Oplysninger, vi have modtaget, er den ærede Ordfører; det er ham, som bringer Sagen her ned, han havde Ordet før mig, og det er altsaa ham, som bringer det hele, alle Oplysningerne, her ned. Hvis altsaa den højt-ærede Minister vil rette Bebrejdelser mod nogen, maa han rette dem mod den ærede Ordfører, han er den første Mand, som bringer det her ned. Den ærede Ordfører har derimod intet som helst at bebrejde mig, naar det er ham selv, som er begyndt med det.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Ja, det husker jeg meget godt; jeg husker ogsaa, at det i en ikke ringe Grad kom som en Overraskelse for det ærede Medlem, at jeg i Forvejen havde sagt det meste af, hvad han saa sagde bagefter. Han kunde jo for saa vidt have indskrænket sig til at henvise til, hvad jeg havde sagt. Men da det ærede Medlem var forberedt paa at skulle give disse Oplysninger, saa fik vi dem alligevel efter hans Manuskript, jeg husker det tydeligt. Jeg skal ikke komme videre ind paa det, men naar jeg fandt mig foranlediget til at nævne alle Enkelthederne, saa var det for det første, fordi jeg vidste, at vi skulde have disse Oplysninger, og dernæst ikke mindst, fordi Sagen jo havde staaet i Bladene i Forvejen.

Slengerik: Der er et Spørgsmaal, som jeg gerne vil rette til den ærede Ordfører, ikke til den ærede Minister, for han holder ikke meget af at svare paa den Slags Spørgsmaal; ganske særlig, naar det er Spørgsmaal, som dreje sig om militære Sager, saa vil Ministeren helst undgaa den Slags Spørgsmaal. Dersom vi f. Eks. vilde spørge om den Indkaldelse til København, som vi have set i Bladene, saa forlanger Ministeren Tavshed af Hensyn til Udlandet. Taler man om Forsvarsvæsenet i al Almindelighed, saa siger Ministeren, at der maa være Tavshed af Hensyn til Forsvarskommissionen. Taler man om Rekyllaffæren, saa forlanger han Tavshed af Hensyn til Arbejderne. Den ærede Forsvarsminister forlanger i det hele taget paa det militære Omraade i allerhøjeste Grad Tavshed; han er ikke meget villig til at svare. Han er ganske modsat af Ane i „Genboerne“, som svarede for et godt Ord, om hun saa aldrig blev spurgt. Men Ministeren holder ikke af at blive spurgt, han foretrækker Tavshed. Det er

for Resten ikke alene paa militære Omraader, det er ogsaa paa andre Omraader. Hvis man f. Eks. spørger ham om, hvorledes det staaar sig med de kongevalgte Opløselighed, saa forlanger han Tavshed af Hensyn til Statsraadet. Det er derfor ikke til den ærede Minister, at jeg retter mit Spørgsmaal, det er til den ærede Ordfører, der jo ikke har den samme tunge Tavshedspligt hvilende paa sig som Ministeren. Der tales om Rekyllaffæren og om, at Arbejderne ville miste en god Fortjeneste ved, at der ikke bliver fabrikeret flere Rekyllgeværer. Men er der nogen Fare paa Færde i denne Henseende? Vi vide jo, at der er udtaget Patent paa disse Rekyllgeværer, der er kun een Fabrik her i Landet, der laver disse Geværer; og skal der i det hele taget laves Rekyllgeværer, saa skulle de laves her i Danmark, saa at danske Arbejdere faa noget at bestille i saa Henseende. Men efter et Rygte, jeg har hørt, vil der nu blive rigeligt Arbejde for disse Arbejdere med Hensyn til Fabrikationen af Rekyllgeværer. Jeg ved ikke, om dette Rygte er ganske paalideligt, jeg ved ikke, hvor lidt eller hvor meget Militærvæsenet har med det at gøre, men for at faa en nogenlunde klar Besked henvender jeg mig til den ærede Ordfører og spørger ham, om han ved nogen Besked om det Rygte, der gaar om, at man i Øjeblikket ude i Frihavnen er ved at anlægge en Fabrik til Fabrikation af Rekyllgeværer. Jeg vilde ogsaa gerne have at vide af den ærede Ordfører, om Militærvæsenet her i Landet staaar i nogen som helst Forbindelse med dette Foretagende. Det er muligt, at den ærede Ordfører ikke er i Stand til at svare derpaa, men det kan han jo sige; jeg retter Spørgsmaalet til ham, fordi jeg tror, han er villigst til at svare, naar man spørger ham.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Det gør mig meget ondt, at jeg ikke kan give det ærede Medlem nogen Oplysning; jeg kender ikke noget til disse Rygter, jeg har ikke en Gang hørt, at der er saadanne Rygter. Jeg kan altsaa ikke sige noget om, hvorvidt de ere rigtige. Da jeg hørte det ærede Medlem tale — og navnlig i Begyndelsen af den lille Tale, han har holdt —, kom jeg til at tænke paa, at saaledes have vi jo hørt ham ved ikke saa faa Lejligheder sige paa den vittige Maade, han kan: Skulle vi ikke hellere tale om noget andet, sagde Manden, han havde et Hul paa sit Trøjærme.